

Præster, der ansættes eller forflyttes efter Lovens Strafftræden, ere forpligtede til at fikke deres Hustruers Enkeforsørgelse efter de i den Henseende i Almindelighed gjældende Bestemmelser. Den hertil fornødne Beregning af Embedsindtægten foregaar efter de Regler, der ovenfor ere foreskrevne med Hensyn til Pensionsbestemmelser.

De paa Embederne allerede hvilende Pensionsbyrder overtages ved først indtrædende Balance efter Naadensaarets Udlob af Statskassen, saafremt der ved Embedets Regulering efter § 2 vindes Midler dertil, eller saadanne ere komne tilstede ved Reguleringen af andre Embeder i Forbindelse med de i § 4 omtalte Indtægter i Balancetilfælde og Overskudet af Bispetienderne. I modsat Fald vedbliver Pensionen, saavel til den afgaaede Præst som til dennes Enke, at hvile paa Embedet, indtil de fornødne Midler ere komne tilstede, og bliver Embedets Løn saalænge ikke at reducere efter § 2. De paa Embedet med en Ansættelsesum af under 325 Ldr. Byg hvilende Pensioner overtages først, og derefter de paa større Embeder hvilende Pensioner, idet der for Dvrigt tages Hensyn til den Tidsfølge, hvori de forskjellige Embeder ere blevne ledige.

De geistlige Hjelpeenkassers vedblive, indtil en Omordning af dem maatte finde Sted, at udrede Enkepensioner efter de hidtil gjældende Regler, uden Hensyn til de ovenfor givne Bestemmelser.

§ 4.

Det hidtil bestemte Naadensaar finder for hvert enkelt Landsbykalds Vedkommende for sidste Gang Sted ved første Balance, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Naadensaaret er bortfaldet, skal dog den afgaaede Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugen af Præstegaardsboligen med Have indtil den førstkommande, mindst 3 Maaneder efter Balancen indtræffende 1ste Mai eller 1ste November, imod i den Tid at give Eftermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Voly og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpagtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Adbuse samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturerens Underholdning, imod at besørge Eftermandens Befordring paa Embedsreiser samt udføre alle de foreskaldende Markarbejder, saavel som de Gaarden paahvilende Kjørseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpagtet, tilfalde de Naturalydelser, som Forpagteren maatte have at erlægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie, forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Eftermanden fornøden Befordring til Embedsreiser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Aars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bo oppebærer saamange Solvtedele, som der er forløbet Maaneder fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Eftermanden oppebærer saa mange Solvtedele, som der er forløbet Maaneder fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. Den Del af Udbyttet, der falder paa Mellemtiden, inddrages i Statskassen. Straa og Gjødning, som haves i Behold, naar Eftermanden tiltræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Vederlag. Udgifter til Saa- sæd og de Avlingen vedkommende Skatter og Afgifter, saavel som den ^m Godtgjørelse, der efter Billighed maatte tilkomme Formanden eller hans Familie, eller Efter manden for udførte Markarbejder, fradrages Udbyttet forinden dets Deling. Hvor Præstegaardsavlingen er bortforpagtet, deles Afgiften i Overensstemmelse med den anførte Regel.

Med Hensyn til Embedets andre Indtægter foregaar Deling en efter samme Grundsetning, saaledes at de uden Hensyn til Forkaldsdagen tilfalde Formanden eller hans Bo, forsaavidt de vedkomme Tidsrummet indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang har fundet Sted, at Eftermanden oppebærer de fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse